

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษาชั้นอุดมศึกษา เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทย เนื่องจากเยาวชนรุ่นใหม่กำลังตื่นตัวในเรื่องการศึกษามาก เป็นเหตุให้สถาบันต่าง ๆ ไม่สามารถจัดการศึกษาได้พอเพียงกับความต้องการของแต่ละบุคคลได้¹ นักการศึกษาได้พยายามคิดหาเครื่องมือเพื่อใช้ในการคัดเลือกบุคคลที่มีความสามารถเข้าศึกษา ดังเช่น บรูม² (Broome) กล่าวไว้ในสารานุกรมการวิจัยทางการศึกษาว่า เครื่องมือที่ถูกทดลองและเหมาะสมสำหรับใช้ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีหลักเกณฑ์ที่สำคัญว่า จะต้องวัดให้ครอบคลุมทั้งทางด้านสติปัญญา ด้านจิตใจ และด้านร่างกายของแต่ละบุคคล และเห็นว่า คุณลักษณะทางด้านสติปัญญาเป็นสิ่งสำคัญที่สุด แล้วจึงพิจารณาค่านอื่น ๆ มาเป็นเกณฑ์รวมในการคัดเลือก

วิทยาลัยและมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา ใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาตั้งแต่ศตวรรษที่ 17 เมื่อ ค.ศ. 1636 มหาวิทยาลัยฮาร์เวิร์ด ใช้แบบทดสอบคัดเลือกกรายนุคคลเป็นแห่งแรกจนถึง ค.ศ. 1900 สถาบัน ซีอีบี (The College Entrance Examination Board) เริ่มใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการ

¹ Henry M. Graham, Some Changes in Thai Family Life... (Bangkok : Institute of Public Administration, Thammasat University, n.d.), pp. 18 - 21.

² Edwin C. Broome, "Colleges and Universities Organization and Administration," Encyclopedia of Educational Research, (3d. ed. New York : Mcmillan, Co., 1960), p. 263

คัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาในสถาบันการศึกษา ต่อมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ในสหรัฐก็ใช้แบบทดสอบคัดเลือกกันอย่างแพร่หลาย³

ชวาล แพร์ตกุล⁴ กล่าวว่า แบบทดสอบคัดเลือก เป็นแบบทดสอบชนิดหนึ่ง ที่ใช้ผลการสอบเพื่อพยากรณ์ โดยนำคะแนนที่ได้จากการสอบไปเป็นเกณฑ์ช่วยชี้ว่า บุคคลผู้นั้นควรจะเรียนอะไรจึงจะประสบความสำเร็จ หรืออาจไม่ประสบความสำเร็จ คศ. 1910 - 1920 เป็นระยะที่แบบทดสอบด้านจิตวิทยารุ่งเรืองมาก มีผู้นำแบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude Test) ใช้วัดความแตกต่างระหว่างบุคคลมาเป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนิสิตเข้าศึกษาคณะ และนิยมใช้กันอย่างกว้างขวาง⁵

บิงแฮม⁶ (Bingham) กล่าวว่า ความถนัดจะช่วยชี้ให้เห็นศักยภาพของบุคคลว่าควรจะสามารถทำอะไรได้สำเร็จ ในสถานการณ์ข้างหน้าบ้าง โดยความถนัดจะช่วยวัดในสิ่งที่เป็นผลมาจากกรรมพันธุ์ รวมกับผลของประสบการณ์ในปัจจุบันของบุคคลที่จะชี้ให้เห็นศักยภาพในอนาคตได้ดียิ่งขึ้น

³ Robert L. Thorndike and Elizabeth Hagen, Measurement and Evaluation in Psychology and Education. (New York : John Wiley and Sons, Inc., 1959), p. 2.

⁴ ชวาล แพร์ตกุล, เทคนิคการวัดผล (พิมพ์ครั้งที่ 2 พระนคร : อักษรเจริญทัศน์, 2507), หน้า 24.

⁵ J. Stanley Ahman and Marvin D. Glock, Evaluating Pupil Growth (Boston : Allyn and Bacon, 1958), pp. 18 - 19.

⁶ Walter Van Dyke Bingham, Aptitudes and Aptitude Testing (New York : Harper & brothers Publishers, 1942), pp. 11 - 17.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน เป็นสถาบันระดับอุดมศึกษาแห่งหนึ่งที่มีผลิต
 ปัญญาชนออกไปเป็นผู้นำของประเทศ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงคุณภาพของนักศึกษาเป็นสำคัญ
 ดังนั้นการใช้แบบทดสอบเพื่อคัดเลือกบุคคลจำเป็นต้องมีหลักเกณฑ์ที่เที่ยงตรง และ
 ยุติธรรม จึงควรมีการวิจัยถึงประสิทธิภาพของแบบทดสอบคัดเลือก เพื่อศึกษาว่า
 แบบทดสอบคัดเลือกชนิดใดที่มีความสอดคล้องกับผลการเรียน และสามารถทำนายสัมฤทธิ์-
 ผลทางการเรียนของนักศึกษาได้ดีกว่ากันเพียงใด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างผลการทดสอบความถนัดทางวิชาการ และ
 ผลการสอบคัดเลือกวิชาเอก กับความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษาวิทยาลัยวิชาการศึกษา
 บางแสน

2. เพื่อศึกษาว่า การทำนายคะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาเอกที่เหมาะสม
 ควรใช้คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก หรือใช้คะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ หรือใช้
 คะแนนทั้ง 2 ชนิดรวมกัน เป็นเกณฑ์ในการคัดเลือกนักศึกษา

สมมติฐานของการวิจัย

คะแนนสอบคัดเลือกวิชาเอก และคะแนนทดสอบความถนัดทางวิชาการ
 มีประสิทธิภาพในการทำนายความสำเร็จของนักศึกษา แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. คะแนนที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นคะแนนของนักศึกษาภาคค่ำวิทยาลัย
 วิชาการศึกษา บางแสน ที่ผ่านการสอบคัดเลือกเข้าเป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 3 เมื่อ
 ปีการศึกษา 2512 และ 2513 จำนวนทั้งหมด 552 คน ดังนี้

1.1 คะแนนจากการทดสอบความถนัดทางวิชาการ (CESAT)

5 ฉบับ คือ แบบทดสอบด้านภาษาไทย คณิตศาสตร์ ภาพสัมพันธ์ สรุปลความ และ
 ตอภาพ ในปีการศึกษา 2512 ส่วนปีการศึกษา 2513 มีแบบทดสอบด้าน

ภาษาไทย คณิตศาสตร์ อุปมาอุปมัย รหัส และอนุกรมมิติ

1.2 คะแนนจากการทดสอบคัดเลือกวิชาเอกมี 7 ฉบับ คือ
แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ ภาษาไทย คณิตศาสตร์ สังคมศึกษา ภูมิศาสตร์
ประวัติศาสตร์ และชีววิทยา

1.3 คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาเอกเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษา

2. การวิจัยครั้งนี้จะไม่คำนึงถึงความแตกต่างระหว่าง เพศ อายุ สถาน
ภาพทางเศรษฐกิจ และสังคม (Socio - economic Status) และตัวประกอบอื่นๆ
ของนักศึกษาที่เป็นตัวอย่างประชากร

ขอตกลงเบื้องต้น

คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาเอกเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษา ซึ่งใช้วัด
ความสำเร็จในการศึกษาที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นที่ยอมรับกันว่ามีค่าความเชื่อถือได้

ความไม่สมบูรณ์ของการวิจัย

การวิจัยนี้อาจได้ผลไม่สมบูรณ์ตามต้องการเนื่องจาก

1. คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนวิชาเอกที่นำมาใช้เป็นตัวเกณฑ์ (Criteria) ใน
การวิจัยนั้น เป็นคะแนนที่ได้จากข้อสอบที่ครูสร้างขึ้นเอง ยังไม่ได้มีการวิจัยถึงความ
เชื่อมั่น และความแม่นยำของข้อสอบ

2. คะแนนที่ได้จากการทดสอบอาจไม่เป็นตัวแทนความสามารถที่แท้จริงของ
นักศึกษา เนื่องจากสภาพร่างกายของผู้ทดสอบ หรือองค์ประกอบอื่น ๆ ที่มีผลกระทบ
กระเทือนต่อการทำแบบทดสอบ

คำจำกัดความ

นักศึกษา หมายถึง นักศึกษาภาคค่ำที่ผ่านการสอบคัดเลือกเมื่อปีการศึกษา
2512 และ 2513 ขณะนี้กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2514 วิทยาลัยวิชา
การศึกษา บางแสน

ความสำเร็จในการศึกษา หมายถึง คะแนนสัมฤทธิ์ผลทางการ เรียนวิชาเอกเฉลี่ย
ใน 1 ปีการศึกษา ที่ได้จากการนำน้ำหนักของอันดับที่ได้ คูณกับจำนวนหน่วยกิตของแต่ละ
วิชา รวมเข้าด้วยกัน แล้วหารด้วยจำนวนหน่วยกิตทั้งหมด

น้ำหนักของอันดับที่ได้กำหนดเป็นอักษรคือ ก = 4, ข = 3,
ค = 2, ง = 1, จ = 0⁷

คะแนนแบบทดสอบคัดเลือก หมายถึงคะแนนที่เป็นตัวทำนายความสำเร็จในการ
ศึกษาของนักศึกษา มี 2 ชนิด คือ คะแนนจากแบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ 5 ฉบับ
และคะแนนจากแบบทดสอบคัดเลือกวิชาเอกแต่ละหมวดวิชา ซึ่งเป็นแบบทดสอบที่ครูสร้าง
ขึ้นเอง (Teacher - made Test)

ตัวเกณฑ์ (Criteria) หมายถึง คะแนนที่ใช้เป็นหลัก ได้แก่คะแนนสัมฤทธิ์ผล
ทางการเรียน วิชาเอกเฉลี่ยใน 1 ปีการศึกษา

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ผลจากการวิจัยจะสนับสนุนว่า ควรใช้แบบทดสอบความถนัดทางวิชาการ
หรือใช้การสอบคัดเลือกวิชาเอก ชนิดใดชนิดเดียว เพื่อคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาใน
วิทยาลัยวิชาการศึกษา บางแสน ซึ่งจะประหยัดรายจ่าย เวลา และกำลังคนในการ
ดำเนินการสอบคัดเลือกลงไ้มาก

2. ผลการวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อคณะกรรมการสอบคัดเลือก เพื่อใช้เป็น
แนวทางในการปรับปรุงวิธีการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในวิทยาลัยวิชาการศึกษา
บางแสน ได้ตรงตามความต้องการ และมีประสิทธิภาพสูงขึ้น

⁷ คู่มือนิสิต นักศึกษา และอาจารย์ วิทยาลัยวิชาการศึกษา พ.ศ. 2508
(พระนคร : วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร, 2508), หน้า 23.